

No. CvB 2021/02

Het COLLEGE VAN BEROEP van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van A, wonende te X.

1. De procesgang

1.1 Bij beslissing van 4 november 2020 (CvT no. 19/41) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van mevrouw A, hierna ook te noemen: klaagster, tegen mevrouw B MSc, psycholoog, lid van het Instituut, wonende te Y, hierna ook te noemen: de psycholoog, ongegrond verklaard. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.

1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is aan klaagster en de psycholoog op 4 januari 2021 gezonden.

1.3 Klaagster is tegen de beslissing van 4 november 2020 in hoger beroep gekomen bij beroepschrift van 4 maart 2021, dat op 5 maart 2021 is ingekomen bij de secretaris van het College van Beroep.

1.4 De psycholoog heeft op 13 april 2021 een verweerschrift ingediend.

1.5 Het College heeft de zaak op de zitting van 1 december 2021 behandeld. Klaagster en de psycholoog waren daarbij aanwezig. Klaagster werd bijgestaan door mr. C.M.D. de Waele, advocaat te Amsterdam, en de psycholoog werd bijgestaan door mr. A.C. de Die, advocaat te Amsterdam. De advocaten hebben beiden een toelichting gegeven aan de hand van een pleitnota die zij hebben overgelegd. Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.

2. De beoordeling van het hoger beroep

2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.

2.2 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in de bestreden uitspraak onder II, voor zover deze feiten in hoger beroep niet zijn bestreden.

2.3 Het beroep van klaagster richt zich tegen beoordeling van het College van Toezicht van de klachtonderdelen 1, 2, 3, 6 en 7. Klaagster heeft daartoe een aantal grieven aangevoerd. Het College van Beroep zal deze grieven bespreken.

2.4 Grief I + II

Grievens I en II zullen, gelet op de samenhang, gezamenlijk worden besproken. Met grief I stelt klaagster dat het College van Toezicht ten onrechte buiten beschouwing laat het feit dat de psycholoog naar de maatstaven van haar beroepsgroep niet gekwalificeerd is als ontwikkelingspsycholoog, niet gekwalificeerd, bekwaam of opgeleid is om persoonlijkheidsstoornissen of andere relevante systemische diagnostiek te duiden en zich dus misleidend presenteert op een manier die het aanzien van en het vertrouwen in de beroepsgroep en de uitoefening door wel gekwalificeerde (GZ-) psychologen en psychotherapeuten aantast.

Met grief II stelt klaagster dat het College van Toezicht is voorbijgegaan aan het argument van klaagster dat de psycholoog met opzet haar kwalificaties zo weergeeft op haar website dat het lijkt alsof zij NIP-geregistreerd is.

Het College van Beroep onderschrijft de overweging van het College van Toezicht onder V.4. De psycholoog is lid van het NIP en staat ingeschreven in het register PSYCHOLOOG NIP. De psycholoog is gerechtigd het dienstmerk PSYCHOLOOG NIP te voeren. Niet is gebleken dat de psycholoog dit op misleidende of onjuiste wijze in strijd met enig artikel in de Beroepscode doet, zodat grief II faalt.

Het gestelde in grief I heeft klaagster voor het eerst in hoger beroep aangevoerd. Naar het oordeel van het College van Beroep is klaagster niet-ontvankelijk in deze uitbereiding van de klacht. Het College van Beroep zal klaagster niet-ontvankelijk verklaren in deze uitbereiding van de klacht.

Overigens is niet gebleken dat de psycholoog niet is gekwalificeerd als psycholoog dan wel zich buiten de grenzen van haar deskundigheid en bevoegdheid begeeft.

2.5 Grief III

Ten onrechte komt het College van Toezicht, volgens klaagster, onder V.5 tot het oordeel dat de psycholoog geen verantwoordelijkheid zou hebben of dragen voor het feit dat haar verslag gebruikt zou zijn door de opvoedondersteuner ter rechtvaardiging van het met drang en dwang opleggen aan klaagster van jeugdhulp en therapieën.

Het College van Beroep is met het College van Toezicht van oordeel dat -gezien de geschetste omstandigheden- niet is gebleken dat de psycholoog het verslag aan C en de opvoedondersteuner heeft uitgebracht en dat evenmin is gebleken dat lezers zich op grond van het verslag een verkeerde voorstelling van zaken hebben gemaakt, namelijk dat de psycholoog als zodanig bij het gezin was betrokken. Het College van Beroep onderschrijft de overwegingen van het College van Toezicht onder V.5.

Deze grief faalt.

2.6 Grief IV

Met grief IV stelt klaagster dat het College van Toezicht eraan voorbij gaat dat de psycholoog aantoonbaar niet de waarheid heeft gesproken in haar verweerschrift waar zij schrijft: "Ik heb niet, op welke wijze dan ook, gerapporteerd over haar zoontje". Daarnaast stelt klaagster dat het door verweerster uitgevoerde onderzoek aan de hand van smileys onder de maat is.

In deze procedure is duidelijk geworden dat de tekst die verweerster in haar gespreksverslag van 12 september 2018 heeft opgenomen over de zoon van klaagster, afkomstig is van C. In zoverre stelt verweerster terecht dat zij niet gerapporteerd heeft over de zoon van klaagster. Dat neemt niet weg dat verweerster door haar wijze van verslaglegging verwarring heeft veroorzaakt. Niet duidelijk is aangegeven dat de bevindingen over klaagsters zoon afkomstig waren van C. Evenmin is vermeld dat het een gespreksverslag betreft, dat alleen bedoeld is voor de ouder in kwestie aan wie het verslag werd verstrekt en dat het vertrouwelijk is. In zoverre voldoet het verslag, dat door het College van Toezicht terecht als rapportage is gekwalificeerd, niet aan de daaraan te stellen eisen.

Wat betreft het gebruik van de smiley-vragenlijst overweegt het College van Beroep het volgende. Het invullen van de smiley-vragenlijst is een manier om vragen vorm te geven en een methode om met ouders in gesprek te komen. Het College van Beroep is van oordeel dat het geen test is waaruit conclusies kunnen worden getrokken. Verweerster heeft dat ook niet gedaan. Van diagnostiek is geen sprake. Als hulpmiddel bij de gespreksvoering is het gebruik van de smiley-vragenlijst toegestaan.

Nu de rapportage enkel aan klagster is verstrekt en er geen sprake is van diagnostiek, verbindt het College van Beroep aan de geconstateerde tekortkoming aan de rapportage geen consequenties.

2.7 Grief V (a+b)

Grief V betreft klachtonderdeel 3, de gestelde antidatering van de toestemmingsverklaring. De psycholoog betwist dat zij de toestemmingverklaring voor intercollegiaal overleg tussen haar en C heeft geantidateerd en voert aan dat deze verklaring is opgesteld door C, op briefpapier van C en dat zij bij de tekst van die verklaring niet betrokken is geweest. Het College van Beroep is van oordeel dat de psycholoog hierin geen rol heeft gespeeld en onderschrijft de overweging van het College van Toezicht onder V.7. Deze grief faalt derhalve.

2.8 Grief VI

Grief VI richt zich tegen de overweging van het College van Toezicht onder V.12. ten aanzien van klachtonderdeel 7.

In de e-mail van 26 april 2019 van klagster aan de psycholoog staat onder meer het volgende vermeld:

“Op 23 juli 2018 kwam ik bij u op een kennismakingsgesprek. (...)

Na dit kennismakingsgesprek ben ik nog één keer bij u teruggeweest, nl. op 12 september 2018. (...)

De volgende dag -13 september 2018- ontving ik van u een e-mail met daaraan gehecht een overeenkomst tot interventie, inclusief een daarbij behorend protocol, welke zowel vader als ik dienden te ondertekenen wanneer wij uw betrokkenheid op het dossier wensten.

Die betrokkenheid wenste ik zeker niet. Ondanks uw verzekering tot het tegendeel tijdens ons gesprek in juli 2018, bevestigde uw mail en bijlagen namelijk dat u simpelweg “het verkeerde loket” was. Los van de vraag of u goed bent in waar u goed in beweert te zijn, was u voor ons niet de juiste hulpverlener, integendeel.

Daarom heb ik uw aanbod afgeslagen en dus de overeenkomst met u **niet** getekend – net als alle andere betrekkelijke documenten. Zoals ik in juli mondeling al had aangekondigd te zullen doen. Schriftelijk heb ik u dat op 16 september 2018 nogmaals laten weten.

(...)

In weerwil hiervan beweert [*naam*] van Samen DOEN nu in een recent officieel document (februari 2019) dat ik “...hulp (door *naam* psycholoog) stopgezet” [heb-SR] “door niets meer van zich te laten horen.”

Dit is bezijden de waarheid.

Gezien de stappen die ik daartegen kan en wil ondernemen, is het daarom belangrijk te weten of **u** hier willens en wetens aan mee heeft gewerkt. Daarom wil ik u graag vragen mij te laten weten of:

1. U van deze bewering weet?
2. Zo ja: is deze formulering met u geakkoord?
3. Heeft u deze formulering gezien voordat hij zo opgeschreven is?
4. Heeft u toestemming gegeven aan mevrouw [*naam*] dit zo op te schrijven?”

Verweerster heeft deze vragen niet willen beantwoorden onder verwijzing naar de Beroepscode. Zij stelt dat zij haar positie als professional zuiver wilde houden en niet bij juridische procedures betreffende de kinderen betrokken wilde raken. In hoger beroep is de vraag of deze argumentatie valide is. Het College van Beroep is van oordeel dat dit niet het geval is. Een behandelend psycholoog mag geen verklaringen afgeven over een eigen cliënt waarin het psychisch functioneren van de cliënt wordt beoordeeld vanwege materiële of juridische doeleinden. In dit geval was verweerster niet de behandelend psycholoog. In zoverre is het bepaalde in de Beroepscode niet van toepassing. De gevraagde verklaring betrof bovendien niet het psychisch functioneren van klaagster, maar het rechtzetten van een onjuiste bewering in een document van Samen DOEN. De psycholoog heeft haar keuze om de vragen niet te beantwoorden dan ook onvoldoende weten te onderbouwen. Het College van Beroep vindt dit echter niet zodanig ernstig dat van een tuchtrechtelijk verwijt moet worden gesproken. Dit betekent dat deze grief niet tot een gegrond beroep leidt.

2.9 Grief VII

Ten onrechte miskent het College van Toezicht de laakbaarheid en strijdigheid van het feit dat de psycholoog als PSYCHOLOOG NIP een samenwerkingsverband aangaat met een niet-psycholoog die diagnostiek aanlevert.

Het College van Beroep is van oordeel dat het niet per se noodzakelijk is dat de persoon met wie wordt overlegd psycholoog is. Het gaat erom dat overleg wordt gevoerd met een ter zake deskundig persoon. Niet is aangevoerd dat C onvoldoende deskundig zou zijn voor collegiaal overleg in deze kwestie.

Deze grief faalt.

2.10 Grief VIII

Met deze grief stelt klaagster zich op het standpunt dat het College van Toezicht een onjuiste procesgang heeft getolereerd.

Het College van Beroep zal deze grief niet beoordelen, nu dit niet ziet op het functioneren van de psycholoog en geen vernietiging van de beslissing tot gevolg heeft.

2.11 Grief IX

Met grief IX stelt klaagster dat het College van Toezicht ten onrechte eraan voorbij gaat dat het bij de psycholoog ontbreekt aan kritische zelfbeschouwing en de noodzaak tot kritische bezinning en bewustheid ten aanzien van eigen deskundigheid.

Een psycholoog die lid is van het NIP is onderworpen aan het tuchtrecht en dient zich toetsbaar op te stellen.

Het College van Beroep heeft ter zitting geconstateerd dat de psycholoog openstaat voor kritiek en zich toetsbaar opstelt.

Het is het College van Beroep niet gebleken dat het bij de psycholoog ontbreekt aan kritische zelfbeschouwing en de noodzaak tot kritische bezinning en bewustheid ten aanzien van eigen deskundigheid. Deze grief faalt.

2.12 Samengevat is het College van Beroep van oordeel dat klagster niet kan worden ontvangen in het gedeelte van de klacht dat voor het eerst in hoger beroep is aangevoerd, het beroep voor het overige ongegrond is en de beslissing van het College van Toezicht van 4 november 2020 zal worden bevestigd.

3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende,

- 1. verklaart klagster niet-ontvankelijk in het gedeelte van de klacht dat voor het eerst in hoger beroep is aangevoerd;**
- 2. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;**
- 3. bevestigt de beslissing van het College van Toezicht van 4 november 2020.**

Aldus gewezen te Utrecht op 27 januari 2022 door mr. P.E.M. Messer-Dinnissen, voorzitter, dr. Th.A.M. Deenen, dr. K.A. Soudijn en prof. dr. F.A.M.M. Koenraadt, leden, en mr. S.S. van Gijn, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

Mevr. mr. P.E.M. Messer-Dinnissen

Mevrouw mr. S.S. van Gijn